

Til det ærede Medlem, der ſiſt talte, vil jeg ſige, at naar han paafod, at den Stilling, ſom Flertallet i tidligere Udvalg har indtaget i denne Sag, maatte være enſebethydenſe med Tingets Flertals Stilling, har det ærede Medlem ikke Ret deri. Saa længe Tingets Flertal ikke ved en Afſtemning har tillendegivet ſit Standpunkt i en Sag, har man ikke Ret til at tale om Tingets Standpunkt, og naar Flertallet har haft ſaa lidt Interesſe for at fremme Sagen og paafynde en Afſtemning, ſaa viſer det, hvor liden Tillid til Flertallets Synsmaade der overhovedet har været til Stede i de Udvalg, der tidligere have befattet ſig med denne Sag. Jeg ved meget vel, at man den Gang var meget betænkelig ved at paalægge en ſaadan Ewangsafløsning, hvorved man tvang Tiendehynderne til at afløſe Tienden paa de Betingelſer, ſom man den Gang ſtillede i Udſigt, og det er ſikkert Frygten for at ſlaa dette faſt ved Lov, der har bevirket, at man har ſtudet Spørgsmaalet ud og har henvendt ſig til Regeringen forſtellige Gange og bedt tidligere Miniſterier om at fremſætte et Forſlag. Jeg paafaar og har Ret til at paafaa, at Folketinget aldrig før i Nar har ſtemt i denne Sag og ſaaledes aldrig har taget noget Standpunkt til den, ſom kan ſiges at være Folketingets Standpunkt, derfor er al Tale om at have forladt Tingets gamle Standpunkt ubeføjet.

Buſt: Den ærede Ordſfører begyndte ſine Udtalelſer med en af ſine ſædvanlige Unøjagtigheder. Naar det ærede Medlem ſagde, at jeg, da vi havde denne Sag til Behandling, naturligviſ var borte paa en af mine ſædvanlige Keiſer til Naſ, ſaa tager det ærede Medlem fuldstændig fejl. Jeg var til Stede den Aften her i Salen, og jeg ſatte mig endog hen for at høre det ærede Medlem fra Køge (Alberti). Jeg ſkal for øvrigt gerne indrømme det ærede Medlem, at Rigsdagsmændene fra Køge have i mange Nar intereſſeret mig; det kunne vi let blive enige om. Jeg hørte alſaa med Opmærſomhed hele den Tale, det ærede Medlem fra Køge holdt, fordi jeg gerne vilde høre, hvorledes han motiverede det Standpunkt, ſom han indtog i Modſætning til det ærede Medlem fra Aſens (Berntſen). Jeg kan for øvrigt ſaa godt forſtaa, at det ærede Medlem den Aften ikke har ſet mig, for han var i en ſaa ſvær Knibe med at klare ſig over for det ærede Medlem fra Køge, at han ſelvfølgelig ikke har kunnet ſe en ſaadan Ubethydelighed ſom mig. Naa, det forlanger jeg heller ikke, men jeg kan beviſe, at jeg var til Stede under hele Mødet. Naar jeg

da havde ſet det ærede Medlem ſtrive op i ſit Bog til Dels vel hele den lange Tale, hvori han nys udviklede, hvorledes det ſkulde være, hele denne lange Speech om, hvordan det ſkulde være, havde jeg en Følelſe af, at den maatte det ærede Medlem dog ſe at blive af med, men hvad Grunden har været til, at det ærede Medlem ikke ſil afleveret Foredraget paa rette Tid og Sted, ved jeg ikke. Det forekommer mig, at det vilde have været naturligt, om vi havde ſaaet den at høre den Aften, og jeg hørte ogſaa med Opmærſomhed efter for at komme under Vejr med, hvilke Grunde det ærede Medlem vilde ſtille op lige over for det ærede Medlem fra Køge. Den Gang kom de imidlertid ikke. Endnu vil jeg gøre en Bemærkning, der er bleven fremfaldt ved den Afbrydeſe, det ærede Medlem fra Hjørring (Sungereſen) kom med, da den ærede Ordſfører var inde paa en Paaviſning af, hvor deſligt det var med diſſe Prioriteter, vi nu kunde ſaa afløſte ſaa og ſaa billigt. Det er nu for øvrigt ikke ſaadanne almindelige Prioriteter, for de kunne blandt andet ikke opſiges af den, til hvem vi ſkyldte dem, og det er en ſtor Forſkel. Men jeg vil tage Sagen ganſke praktiſt og tænke mig, at jeg, naar jeg kommer hjem til Naſ, vil kalde Bymændene ſammen der og udvikle for dem, at nu have vi alſaa ſaaet en ſaadan Tiendelov med de og de Fordele. Hvad ville de da ſvare, naar jeg ſpørger dem, om vi da ikke ſtulde henvende os til Herremanden for at prøve, om vi kunde ſaa vore Tiender afløſte? Jeg tror, at de ni Tiendebøle af Bønderne i Naſ ville ſtge: Vi have den Tro, at Kornpriferne ville ſnarere falde end ſtge, og derfor have vi ingen Lyſt til at gaa med til noget, hvorved vi vilde ſaa hele Udgiften, hvis vi ikke blive enige med Herremanden. Og ſaa kunde det jo være, at naar vi kom til Herremanden, vilde han ſige, at han har det Indtryk, at Kornpriferne i Stedet for at falde maatte endog ville ſtge. Vi have jo ſet i Fjor og for et Par Nar ſiden, at Kornet gif op i 20 Kr. Tønden. Paa denne Maade tror jeg, at Løven vil komme til at virke i det praktiſte Liv, idet diſſe Tiender jo ere Prioriteter, ſom de vedkommende ikke kunne opſtge, og hvis Værdi følger med Kornpriferneſes Dalen og Stigen. Hvad Tiendehynderne angaar, tror jeg, at naar der ikke er ſtorre Fordele ved Afløsningen end den, der tilbydes her, ville de fleſte af os, ſom ſvare Tiende, vel betænke os paa at løbe Riſikoen ved at betale det hele Forſøg og ikke ſaa noget ud af det. Saaledes ſer jeg paa Sagerne, og ſaaledes tror jeg, at alle vi Bønder, ſom ikke ere ſammen med det